

نشایست پیمود بالای او

گفتن و نوشتن درباره‌ی معلمی و معلمان نظیر دریا را به پیمان پیمودن است. کاری بس عظیم. این یعنی در این محیط موج و پویان اگر اکنون نظری داده شود یا اشاره‌ای برآید گویی آن است که نشانی قطعه ابری را لحظاتی پیش بدهیم که در حال حاضر در جای خود نیست. به قول حکیم فردوسی که می‌فرماید:

به فرسنگ صد بود بالای او

نشایست پیمود بالای او

خاطر همکاران و خوانندگان عزیز این سطور را به این نکته جلب می‌سازم که برخلاف لختی و سکونی که احتمالاً برخی در نقاطی از بدنه‌ی جامعه‌ی تعلیم و تربیت کشور می‌بینند، یک تلاش مستمر، نهفته یا آشکار و روندی ریشه‌دار در خانواده‌ی آموزش و پرورش در اقصا نقاط وطن در جریان و سیلان است. به واسطه‌ی شغل و علاقه‌ام، بسیار آموزگاران را دیده‌ام که از زندگی و آسایش خود زده‌اند تا فرزندان میهن به تعالی برسند و حتی حرکات و فعالیت‌های خودجوش در جریان فرایند یاددهی و یادگیری در هر واحد آموزشی دیده می‌شود.

در اثبات این ادعا، نظر خوانندگان محترم را به مجلات رشد، پایگاه‌های اطلاع‌رسانی، تارنوشته‌ها و شاید از همه عام‌تر و دسترس‌تر به رسانه‌هایی همچون تلگرام جلب می‌کنم. صرف‌نظر از برخی مطالب بی‌هدف یا خستگی‌زدا و سرگرم‌کننده در کانال‌ها و خطوط بسیاری از آموزگاران، اخبار و اطلاعات مفیدی نیز در آن‌ها ردوبدل می‌شود که اغلب از نوع تعاملی، نتیجه‌ی نشست‌های علمی، تدریس پژوهی، دوره‌های خطرناک‌گیز و معرفی یا جرح و تعدیل‌های انواع روش‌های اقدام پژوهی، تدریس پژوهی و ارزشیابی است.

علاوه بر این‌ها معرفی کتاب‌ها و ناشران فرهنگی موجود است که در آن‌ها کار آحاد آموزگاران تلاش‌گر را که بی‌چشم‌داشت نتیجه‌ی عرق‌ریزان علمی روح و جسم خود را به نمایش گذاشته‌اند، می‌توان شاهد بود. چشم‌ها را باید شست. حساب افراد از یکدیگر جداست. نه اینکه از اهالی این صنف باشیم و در اندیشه‌ی دفاع از هم‌قطارهای خود، اما صادقانه عده‌ای کثیر را می‌بینیم که شب و روز در تلاش‌اند. در این ایام بجاست از آموزگاران نیز یاد کرد که در راه کمک به هم‌نوع یا دفاع از ایده، هدف و انتخاب خود حتی جان شیرین را در طبق اخلاص نهاده و هدیه‌ی دوست کرده‌اند. اگر مختصر جست‌وجویی در خبرها و سایت‌ها شود به نام‌هایی مانند مرحوم حمیدرضا گنگو زهی یا عسکر زاهد انزانی و علی بخش نوروزی، ثریا مطهرنیا و فاطمه مولوی و بسیاری دیگر برمی‌خوریم که در راه نجات دانش‌آموزان خود فداکاری کرده‌اند.

در انتها با ذکر مفهوم چند بند از سیاست‌های کلی ایجاد تحول در نظام آموزش و پرورش کشور موسوم به سند مشهد مقدس، به تاریخ آذر ۱۳۹۰ سخن را به پایان می‌رسانم:

«تحول در نظام آموزش و پرورش مبتنی بر فلسفه‌ی تعلیم و تربیت اسلامی و در جهت رسیدن به مراتبی از حیات طیبه است. با اعتلای منزلت اجتماعی و معیشت معلمان، افزایش انگیزه‌ی آنان برای خدمت مطلوب در نظر باشد. توسعه‌ی مهارت حرفه‌ای و توانمندی‌های علمی و تربیتی با ارتقای کیفی آموزش‌های ضمن خدمت منظور شود.»